

Arrest

nr. 138 646 van 16 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren op 5/5/1371 (Afghaanse kalender, 27 juli 1992) in het dorp Kosh Ghombad in het district Behsud van de provincie Nangarhar. U bleef verstoken van elke vorm van onderwijs en kon gedurende uw ganse leven uw huis niet verlaten, op vier maanden na dat u huishoudelijke taken bij een Amerikaan in Jalalabad. Uw vader behoorde tot de veiligheidsdienst Khad. U en uw familie werden door de Taliban bedreigd omdat uw vader informatie doorspeelde aan de Amerikanen. U verliet Afghanistan en kwam na een reis van één tot twee maanden op 9 februari 2009 in België aan, waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde.

Op 5 mei 2010 weigerde het Commissariaat-generaal u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 2 september 2010 de beslissing van het Commissariaat-generaal. Uw beroep voor de Raad van State werd op 13 oktober 2010 verworpen.

Een tweede asielaanvraag diende u in op 13 oktober 2010. Op 22 februari 2012 oordeelde het Commissariaat-generaal dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kon worden. In haar arrest van 28 juni 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beoordeling van het Commissariaat-generaal.

Uw daaropvolgende asielaanvragen van 1 augustus 2012 en 23 augustus 2012 werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaarde zich voor een vijfde maal vluchteling op 31 januari 2014. In uw vijfde asielaanvraag herhaalt u uw eerder aangebrachte asielrelaas. U voegt eraan toe dat u van uw neef vernam dat er in Afghanistan gedacht wordt dat de Afghaanse actievoeders zich bekeerden omdat ze in een kerk verblijven.

Ter ondersteuning van uw vijfde asielaanvraag legt u een bevestigingsbrief van de ouderen van Kosh Ghombad en van het districtshuis van Behsud, de twee enveloppe waarin de brief u werd toegezonden, dertien foto's en een blad met verwijzingen naar zeven YouTube-filmpjes neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat uw eerste en tweede asielaanvraag door het CGVS werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde verblijf in en afkomst uit Behsud, omdat u minderjarigheid voorwendde en u over uw scholingsgraad en uw bewering dat u uw leven grotendeels binnen moest doorbrengen geen geloofwaardige verklaringen aflegde.

Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw komst naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin toonde u aan dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Deze beslissingen en beoordelingen werden telkens door de RvV bevestigd. Het beroep dat u instelde bij de Raad van State werd verworpen.

Tijdens uw gehoor in het kader van uw vijfde asielaanvraag werd u uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden afkomst, verblijfplaats en levensomstandigheden in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tevens benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Ondanks de herhaaldelijke aanmoedigingen om zicht te bieden op uw werkelijke situatie voor uw komst naar België hield u tijdens het gehoor op 28 mei 2014 vast aan uw eerdere verklaringen, die door het CGVS en de RvV bedrieglijk werden bevonden. U gaf tijdens dit gehoor toe dat uw kennis over Behsud onvoldoende was om uw afkomst aannemelijk te maken, maar ter verklaring voor uw gebrekkige kennis wijst u andermaal naar uw beweerde levensomstandigheden (CGVS p.3-4,5). Daar de verklaarde levensomstandigheden door het Commissariaat-generaal in zijn beoordeling van uw eerste en tweede asielaanvraag in overweging werden genomen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beoordelingen bevestigde, is deze opgeworpen verklaring niet dienstig.

Aan de klachtbrief die u neerlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas en herkomst kan geen objectieve bewijswaarde verleend worden. U vertelt immers dat u uw neef contacteerde met de vraag u van een bewijsstuk te voorzien in het kader van een nieuwe asielaanvraag. Uw neef trok vervolgens naar het districtshuis waar hij een neergeschreven versie van uw asielrelaas liet ondertekenen door de dorpsouderen en het districtshuis (CGVS p.2). Daar de verklaringen aangaande uw problemen door een direct familielid van u werden opgetekend en vervolgens ter bevestiging werd voorgelegd aan de lokale instanties kan, gezien de hoge mate van corruptie in Afghanistan die het mogelijk maakt om tegen

betaling valse en vervalste documenten te bekomen, het voorgelegde stuk niet als bewijswaardig beschouwd worden. Te meer daar documenten slechts geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen, hetgeen geenszins het geval is.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Wat betreft uw nieuw aangebrachte vrees dat u omwille van een veronderstelde bekering, ontleend aan uw verblijf in een kerk in België, vervolgd zult worden in Afghanistan, moet er vooreerst opgemerkt worden dat dit asielmotief niet aan de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw identiteit en herkomst raakt en voorbij gaat aan de plicht van de asielzoeker om zicht te bieden op zijn reële situatie in zijn land van herkomst. Daarnaast dient er ook aangekaart te worden dat u uw beweringen dat de Afghanen die in België in een kerk hebben overnacht als bekeerlingen worden beschouwd en dat er opgeroepen wordt hen ter dood brengen niet meer zijn dan blote beweringen (CGVS p.4,5). Uw verklaringen staan bovendien haaks op de bevindingen van Cedoca, die aan het administratief dossier werden toegevoegd. Uit dit rapport blijkt dat er geen spoor van een veroordeling van de protesterende Afghanen in België kan teruggevonden worden. Voorts slaagt u er niet in uw stelling dat de mensen in Afghanistan uit het loutere overnachten in een kerk het afvallen van het Islamitisch geloof zouden afleiden. Als verklaring zegt u slechts dat mensen in Afghanistan niet weten dat moslims een kerk kunnen bezoeken zonder zich te bekeren (CGVS p.4). Deze verklaring kan geenszins overtuigen. De neergelegde foto's en YouTube-filmpjes tonen de Afghaanse demonstranten in hun betogingen, marsen en in hun verblijf in de kerk. U bent op enkele foto's en in twee filmpjes te zien. Deze stukken vormen evenwel geen bewijs voor de vervolging die u naar eigen zeggen omwille van een vermeende bekering zou kennen in Afghanistan. Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in slaagt aan te tonen dat u bij terugkeer naar Afghanistan vervolging zou riskeren omwille van uw verblijf in een kerk in België.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet evenals van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de beslissing te willen vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De eerste twee asielaanvragen van verzoeker werden geweigerd bij 's Raads arresten nr. 47.643 en nr. 83.903 van respectievelijk 2 september 2010 en 28 juni 2012. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij arrest nr. 47.643 van 2 september 2010 vast dat verzoeker loog over zowel zijn leeftijd, herkomst, profiel als asielrelaas. In dat arrest, dat thans kracht van gewijsde geniet, werd aangaande de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst onder meer vastgesteld dat *“verzoekers beweringen over zijn reistijd botsen met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en hij er niet in slaagt zijn vertrek op consequente manier in de tijd of tegenover belangrijke gebeurtenissen te situeren”* en *“zijn kennis van de Afghaanse kalender zo goed als onbestaande is en deze onkunde in schril contrast staat met de vlotte wijze waarop hij de Westerse kalender hanteert, hetgeen ernstige vragen doet rijzen bij zijn bewering in een Afghaans gezin te zijn opgegroeid”*, terwijl verzoeker *“slechts een ontwijkend antwoord kan geven op de vraag of president Karzai al dan niet een talib is”* en verzoeker *“de omwisseling van bepaalde bankbiljetten in munten situeert in 2008 terwijl deze omwisseling drie jaar eerder plaatsvond”*.

Nadat verzoekers derde en vierde asielaanvraag niet in overweging genomen waren, diende verzoeker een vijfde asielaanvraag in die wel in overweging genomen werd, doch waarin hij opnieuw bleek te volharden in zijn bedrieglijk bevonden leeftijd, herkomst, profiel en asielrelaas. Slechts in het verzoekschrift dat verzoeker in het onderhavige geding indiende, verklaart verzoeker *“nu de waarheid te willen vertellen over zijn verschillende verblijfplaatsen”* (verzoekschrift p. 7). In weerwil van het levensverhaal dat hij in zijn vijf asielaanvragen consequent had geschetst, verklaart verzoeker nu dat hij van 2004 tot 2008 in Kabul zou hebben gewoond, en van daaruit het land zou hebben verlaten, dit zonder ook maar enig bewijselement voor te leggen dat zijn beweringen kan staven. Een lezing van het arrest nr. 47.643 van 2 september 2010, dat thans in kracht van gewijsde is gegaan, leert evenwel dat verzoekers kennis van Afghanistan in het algemeen dermate flagrante en onverklaarbare hiaten vertoont dat hij zelfs niet aannemelijk maakt *“in een Afghaans gezin te zijn opgegroeid”*. De gebrekkige kennis die uit dat arrest blijkt betreft voor Afghanen evidente kwesties als de afstanden en tijd om te reizen tussen de steden van Afghanistan, het muntstelsel dat aldaar in voege is evenals de kalender die aldaar algemeen wordt gehanteerd. Evenmin aan verzoekers laattijdige verklaring van 2004 tot 2008 in Kabul te hebben gewoond kan derhalve enig geloof gehecht worden. De nieuwe stukken die hij bij zijn vijfde asielaanvraag neerlegde vermogen hier geen afbreuk aan te doen, gezien deze stukken niet door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld. De Raad stelt aldus vast dat er geen elementen aangebracht worden die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arresten nr. 47.643 en nr. 83.903 van respectievelijk 2 september 2010 en 28 juni 2012 anders zou zijn geweest

indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde leeftijd, herkomst, profiel en asielrelaas blijven aldus onverkort overeind, waardoor hij niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar zijn beweerde land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren, noch aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

In verzoekers vijfde asielaanvraag bracht verzoeker een nieuw element aan. Verzoeker zou thans vervolging vrezen vanwege de taliban, doordat zijn deelname aan een politieke actie in een kerk in Brussel door de taliban gepercipieerd zou worden als een bekering tot het christendom. Uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus, *Afghanistan Kerkbezetting*, d.d. 22 april 2014), blijkt evenwel dat aan die beweerde perceptie geen enkel geloof kan worden gehecht, waardoor evenmin dit gegeven aanleiding kan geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde profiel, herkomst, en asielrelaas, zoals reeds vastgesteld bij 's Raads arresten nr. 47.643 en nr. 83.903 van respectievelijk 2 september 2010 en 28 juni 2012, die kracht van gewijsde genieten, maakt verzoeker evenmin aannemelijk een reëel risico te lopen op ernstige schade in zin van de subsidiaire bescherming.

Gelet op verzoekers bijzonder gebrekkige kennis van het land en het dagelijkse leven aldaar toont verzoeker niet eens aan afkomstig te zijn uit Afghanistan. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker toch afkomstig zou zijn uit Afghanistan, *quod non*, dan nog is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan en daartoe verwijst naar en citeert uit algemene rapporten, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst, doch dat hij enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn herkomst evenals over zijn persoonlijke profiel. Verzoeker verhindert zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER